

ben vagyunk, amikor építési idejét, illetve építtetőjének személyét próbáljuk meghatározni. A várról mélyen hallgatnak az írott források, mindezidáig egyetlen adat sem került elő, és nem valószínű, hogy a közeljövőben ez a helyzet megváltozna. Valamivel könnyebb dolgunk van a vár építési idejének behatárolásával. Igaz, hogy ebben az esetben is csak egy általános trendet tudunk alapul venni. Figyelembe véve a magyarországi várépítések kezdeteit, felgyorsulását és elterjedését – amelyek nyilván összefüggnek a középkori birtokszerkezet és társadalom átalakulásával – úgy véljük, hogy a vár a 13. század előtt nem épülhetett meg.

Neve bizonytalan eredetű. A Karász helynév a személynévként alkalmazott m. kárász halmnévből keletkezett. Más vélemény szerint talán a káliz népnévből ered. A tájra utaló Nyír előtag megkülönböztetésre szolgál.

Annyi bizonyos, hogy a település a középkorban Karaz néven fordul elő. Elképzelhető azonban, hogy már a 13. század végén állt a tekintélyes határral rendelkező falu, annak ellenére, hogy az ide vonatkozó 1282. évi oklevél hamisnak bizonyult. A 13. század fordulóján földesurak Sándor bán és fiai, akik később Karásziaknak nevezik magukat. 1310-ben a Boldogságos Szűz Mária tiszteletére épült templomát és papját is megemlíti a pápai regesztum.

A 14. század első évtizedeitől a megalakuló nemesi megye itt tartja gyűléseit, amely egészen a 18. század közepéig megmaradt. A falut a 15. században Perényi Pál szerezte meg. 1481-ben özvegye bizonyos kártérítés fejében a falut átengedte a madai nemeseknek. A 16. században már több nemes osztozkodott a karászi birtokon (Tárkányi, Bacskai, Garai, Derencsényi, Soós és Ibrányi). A 17. században földesurai teljesen kicserélődtek.

JUAN CABELLO

196. Onga határa

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) U, Á, Kö, Kk

2001 őszén szisztematikus terepbejárást kezdtünk a Vadász-patak völgyében, melynek célja a patak völgyében található régészeti lelőhelyek feltérképezése, különös tekintettel a paleolitikum és neolitikum időszakára. Ez évben a Vadász-patak Hernádba ömlésétől Alsóvadász község É-i határáig jutottunk. A terepbejárás során a regisztrált régészeti lelőhelyeken felül 9, eddig nem ismert lelőhelyet találtunk a patak völgyében, további kettőt pedig a Hernád jobb partja közelében.

Onga *Nagy-erdő* nevű határrészében középkori település szórványos felszíni nyomait regisztráltuk a Hernád jobb partja közelében. Ugyanitt a *Kerek-dombon* középső neolitikus település (bükki kultúra) intenzív, valamint középkori település (13. sz.) szórványos felszíni nyomait találtuk egy szabályos kerek kiemelkedésen a Hernád jobb partja közelében.

Az *Ócsanáros* településrészen a Nyárjas-dűlőben középső neolitikus és középkori (13–17. sz.) települések szórványos felszíni nyomait találtuk a Vadász-patak és

a Hernád találkozásánál elhelyezkedő természetes kiemelkedésen. A *Töltés-zugban* középső neolitikus és Árpád-kori településekre utaló szórványos felszíni kerámiaanyagot gyűjtöttünk.

LENGYEL GYÖRGY – CSENGERI PIROSKA

197. Ordacsehi, Bugaszeg

(Somogy megye) U, R, B, LT, Rő, Á, Kk

A lelőhely (M7 S-29.) a jelenlegi 7-es útról D-re vezető ordacsehi bekötőút két oldalán helyezkedik el. A térség eredeti természetföldrajzi környezetét a Balaton mai partvonalánál jóval délebbre benyúló mocsaras, szárazulatokkal tagolt vidékként képzelhetjük el. A lelőhely a mocsaras területből kiemelkedő, védett, alacsony dombvonulatként különösen alkalmas lehetett a megtelepedésre, erre utal a számos, különböző történeti kor-szaktól származó teleplelet. A nagy kiterjedésű lelőhely területén nem csupán a tervezett M7-es autópálya új nyomvonala megy keresztül, hanem egy, a nyomvonalból leágazó, D felé vezető bekötőút és ezzel összefüggésben az autópályáról való lehajtást lehetővé tevő csomópont, lassító és gyorsító sávokkal együtt; a feltárandó terület mérete emiatt meghaladja a 80 000 m²-t.

A 2001. július 20. és november 20. közötti időszakban az előzőleg (a Somogy Megyei Múzeumok Igazgatósága több ásatási teamje által) feltárt szelvényekhez D felől csatlakozva újabb 26 000 m²-t tártunk fel az ordacsehi csomópont területéből. A terepbejárás adatokból és az eddig végzett feltárásokból ismert középső és késő rézkori, korai, középső és késő bronzkori, kelta- és római kori illetve Árpád-kori település objektumai mellett új eredményt jelent egy neolitikus és a középső és késő bronzkor határára tehető, koszideri kori teleprezlet előkerülése.

A védett, alacsony dombokat az eddigi adatok alapján elsőként a dunántúli vonaldíszes kultúra fiatalabb népessége vette birtokba a középső neolitikum idején. A házaik között elhelyezkedő hosszú gödröket az Ordacsehibe vezető, a nyomvonalról D-re megépítendő bekötőút D-i szakaszán találtuk meg.

A rézkor több időszakában is lakták a lelőhely környezetét. Ásatási felületünkön a késő rézkorban élt bolerázi kultúra gazdag leletanyaggal szolgáló objektumai kerültek elő.

A leletanyag alapján úgy tűnik, hogy a rézkort követően a kora bronzkor középső fázisától a középső bronzkor kezdetéig folyamatos volt a bugaszegi kis falu élete: a Somogyvári-Vinkovci kultúra és a talán ennek továbbfejlődéséből kialakuló kisapostagi kultúra gödreit egyaránt megtaláltuk. Utóbbi népesség Kr. e. 2000-re tehető falusias településéhez a tárológödrök mellett nagyméretű, egykor talán a felszíni, könnyű cölöpszerkezetes, tapasztott falú házak között elhelyezkedő, agyagnyerő helyként, munkatérként, majd szeméttárolóként hasznosított gödörkomplexumokat tártunk fel. (Utóbbi funkcióra utal a belőlük előkerült, igen nagy